

वा० रा०

॥ १८५ ॥

भर्तृपिंडस्य स्वामिकृतान्नादिप्रदानोपकारस्य निर्वेष्टुं प्रत्युपकारं कर्तुं ॥ ५ ॥ ६ भर्तृवाक्येन चोदितः सत्त्वेन वीर्येण क्रदनं चक्रे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अनंतरं सन्निहि
तमित्यर्थ इति तीर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ आकुलं गृध्रचक्रमिव निपपात ॥ शिलाया अनेकधा भग्नत्वात् तत्सादृश्यं ॥ १४ ॥ १५ ॥ ससुग्रीवः ॥ १६ ॥ दीप्तं परिघमा

जहि शत्रुचमूं वीरदर्शयाद्यपराक्रमं ॥ भर्तृपिंडस्य कालोयं निर्वेष्टुं साधु युध्यतां ॥ ५ ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा राक्षसैर्द्रोमहोदरः ॥ प्रविवे
शारिसेनां सपतंग इव पावकं ॥ ६ ॥ ततः सकदनं चक्रे वानराणां महाबलः ॥ भर्तृवाक्येन ते जस्वीस्त्वेन वीर्येण चोदितः ॥ ७ ॥ वानराश्च म
हासत्वाः प्रगृह्य विपुलाः शिलाः ॥ प्रविश्या रिवलं भीमं जघ्नुस्ते सर्वराक्षसान् ॥ ८ ॥ महोदरः सुसंकुदः शरैः कांचनभूषणैः ॥ चिच्छेद पा
णिपादोरु वानराणां महाहवे ॥ ९ ॥ ततस्ते वानराः सर्वे राक्षसानां महामृधे ॥ दिशो दशद्रुताः केचित्केचित्सुग्रीवमाश्रिताः ॥ १० ॥ प्रभ
ग्नं समरे दृष्ट्वा वानराणां महाबलं ॥ अभिदुद्राव सुग्रीवो महोदरमनंतरं ॥ ११ ॥ प्रगृह्य विपुलांघोरां महीधरसमां शिलां ॥ चिक्षेप च महा
तेजास्तद्वधाय हरिं श्वरः ॥ १२ ॥ तामापतन्तीं सहसा शिलां दृष्ट्वा महोदरः ॥ असंभ्रान्तस्ततो वाणैर्निर्विभेदततः शिलाम् ॥ १३ ॥ रक्षसा
तेन वाणौघैर्निरुक्ता सा सहस्रधा ॥ निपपात तदा भूमौ गृध्रचक्रमिव आकुलं ॥ १४ ॥ तांतुभिन्नां शिलां दृष्ट्वा सुग्रीवः क्रोधमूर्छितः ॥ साल
मुत्पाद्य चिक्षेप तं सचिच्छेद नैकधा ॥ १५ ॥ शरैश्च विददारैर्न शूरः परबलार्दनः ॥ सददर्शततः क्रुद्धः परिघं पतितं भुवि ॥ १६ ॥ आविध्य
तु सतं दीप्तं परिघं तस्य दर्शयन् ॥ परिघेणोग्रवेगेन जघानास्य हयोत्तमान् ॥ १७ ॥ तस्माद्दहतहयाद्वीरः सोवपुत्य महारथात् ॥ गदां जग्राह
संकुदो राक्षसोऽथ महोदरः ॥ १८ ॥ गदापरिघहस्तौ तौ युधि वीरौ समीयतुः ॥ नर्दतौ गोवृषप्रख्यौ घनाविव सविद्युतौ ॥ १९ ॥

विध्य भ्रामयित्वा हस्तलाचवं तस्मै दर्शयन्तद्वयान् जघान ॥ १७ ॥ १८ ॥ समीयतुः संगतौ बभूवतुः ॥ १९ ॥

यु० कां०

॥ १८५ ॥